Lūkasa Krānaha 1512. gada kokgriezums „Vilkacis"

Savieno, lūdzu, mitoloģiskās būtnes nosaukumu ar atbilstošo aprakstu!

Velns	Auglības, ražības nesēja gars, ko var nopirkt, iegūt kaut ko svarīgu upurējot. Pūķis tā īpašniekam nesa labību, naudu un citus labumus.
Veļi	Par vilku uz laiku pārvērsts vai pārvērties cilvēks. Vilkacība saistīta ar seniem priekšstatiem, saskaņā ar kuriem cilvēks pārejas situācijās, īpaši iniciācijā, uz laiku atgriezās pirmsenča ādā.
Pūķis	Nelaikā vai varmācīgā nāvē miruša cilvēka (parasti bērna) dvēsele, gars, kas kaitē cilvēkiem un mājlopiem, uzgulstoties tiem miegā un cenšoties nospiest. Aizsardzībai zīmēja vai iecirta uz durvīm īpašu krustu.
Vadātājs	Saukts arī par Jodu, melno jupi, nelabo, nešķīsto, sātanu. Velns piedalās pasaules radīšanā Velns ir bagātības turētājs, arī dabas stihiju pārzinātājs un iemiesotājs. Īpašā velna pārziņā ir uguns un ūdens. Ūdenī (ezerā, jūrā, purvā) Velns dzīvo.
Kāvi	Senlaikos tā saukta sieviete, kurai piemīt īpašas spējas redzēt to, ko parastie mirstīgie neredz, bet vienlaikus arī maģiskas iedarbības spēja uz apkārtējiem cilvēkiem. Jaunākos laikos kristietisma ietekmē šis vārds lietots pārsvarā ar negatīvu nozīmi.
Vilkacis	Kritušo karavīru dvēseles, kas parādās ziemeļblāzmas veidā un parasti vēsta par to, ka tuvojas kari, stihiskas nelaimes (sērgas, sausums un tamlīdzīgi).
Lietuvēns	Nelaikā vai varmācīgā nāvē mirušo cilvēku gari, kas pēc nāves nāk traucēt un maldināt dzīvos. Īpaši bīstami un aktīvi vadātāji bija pusnaktī un pusdienā.
Ragana	Mirušo gari, kuriem par godu rudenī (parasti no Miķeļiem līdz Mārtiņiem) rīkoja rituālu mielošanu. Rijas vai klēts vidū saklāja galdu, nolika alu, gaļas ēdienus, putru un aicināja veļus uz mielastu. Veļu laikam beidzoties, viņus īpašā rituālā ar noteiktām vārdformulām aizdzina prom.

LIVEWORKSHEETS